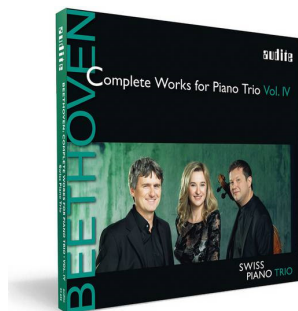

Klassieke helderheid bij het Swiss Piano Trio

Recensie / Na hun referentieopnamen van de pianotrio's van, onder anderen, Schumann is het Swiss Piano Trio met zijn integrale registratie van Beethovens werken voor piano, viool en cello inmiddels bij de vierde uitgave aanbeland. Eén van de aantrekkelijkste kanten is de samenstelling van de afzonderlijke cd's.

Maarten-Jan Dongelmans 14 okt. 2017

In het vierde deel worden het *Gassenhauertrio, opus 11* en het *Pianotrio in Es, opus 38* van elkaar gescheiden door het jeugdwerk *Allegretto in Es*, dat nog uit de jaren in Bonn dateert. Een mooie variatie dus die je als luisteraar regelmatig naar deze opname doet terugkeren.

Ruimte voor emotie

Dat laatste gebeurt echter in de eerste plaats door het hoge niveau van de vertolkingen. In het verleden heeft het beroemde Beaux Arts Trio de toon gezet. Nu doet het Swiss Piano Trio dat. Trouwens: Menahem Pressler van het Beaux Arts Trio is diverse malen coach van het internationaal samengestelde 'Zwitserse' ensemble geweest.

De Russen Angela Golubeva, viool, en Sasha Neustruv, cello (in *opus 11* speelt nog zijn vorig jaar gestopte Zwitserse voorganger Sébastien Singer) en de Zwitser Martin Lucas Staub, piano, plaatsen Beethovens kamermuziek in een klassieke helderheid die ondanks alle cleanheid ruimte voor emotie laat.

Joviaal

Maar is nog iets anders dat de oren doet spitsen. Golubeva en haar partners baseren hun spel - vermoedelijk als eerste kamermuziekensemble ter wereld - op diverse interpretatieaanwijzingen van Carl Czerny, de leerling van Ludwig van Beethoven, zoals gepubliceerd in 1842. Genieten dus. Zo beleef ik keer op keer weer plezier aan de joviale aanpak van het *Singspielthema* uit het *Gassenhauertrio* in combinatie met de energieke drive van het drietal. Prachtig slot ook. Heel spannend.

Homogeniteit

Een ander aantrekkelijk aspect vormt de organische eenheid van het musiceren. Het Swiss Piano Trio is als geen ander ensemble in staat homogeniteit in klank en timing met hoofdletters te schrijven. En dan maakt het niet uit dat er ook een jeugdwerk op de lessenaars staat. Of misschien juist wel. Het *Allegretto in Es* komt in al zijn bescheidenheid heel uitnodigend voor het voetlicht. Met dank aan het opnameteam dat hier en elders voortreffelijk werk heeft verricht.

Concertante trekjes

Het *Pianotrio in Es, opus 38* (gepubliceerd in 1805) is met een kleine veertig minuten het meest substantiële werk op deze cd. Dit is een bewerking van de componist van het serenadeachtige *Septet, opus 20* (opgedragen aan keizerin Maria Theresia – een nichtje van Marie-Antoinette – en oorspronkelijk bestemd voor drie blazers en drie strijkers). Het komt op mij altijd over als een krachtig staaltje kamermuziek, waarin met name concertante trekjes niet worden geschuwd.

Parmantig

Het Swiss Piano Trio pakt alle kansen en presenteert een triomfantelijke interpretatie. Het parmantige *Tempo di Menuetto* klinkt bij het drietal trouwens niet te popperig maar eerder recht door zee en zelfbewust. De finale buitelt van levendigheid. Aanstekelijk speelplezier hier. Ik ben heel benieuwd wanneer het Duitse label Audite de serie met een vijfde en laatste deel afsluit.